

Med de store udgifter, der er forbundet med særforborgens udlægning og under hensyn til det standardniveau ikke mindst åndssvageforsorgen befinder sig på efter de seneste års nedskæringer, er det ikke rimeligt, at staten helt fritages for et økonomisk ansvar for forbedringer efter udlægningen. Bestemmelsen om, at udlægningen er neutral, bør derfor ikke have gyldighed.

Til nr. 3

Det sikres, at der findes en central myndighed, der har ansvar for, at forskning og udviklingsarbejde iværksættes, koordineres og formidles.

Til nr. 4

Pasning, pleje, behandling og beskæftigelse af svært handicappede bør være et offentligt anliggende, der ikke overlades til private eller til organisationer af religiøs eller ideologisk art.

Til nr. 5

Eftersom de fleste stærkt handicappede mere end andre er afhængige af at kunne udvikle sig gennem talesproget eller metoder knyttet til talesproget, bør det undgås, at man udsætter personer med vidtgående psykiske og/eller fysiske handicap for sprogskift.

Til nr. 6

Så længe det er nødvendigt at anbringe grønlandske og færøske børn i Danmark, bør der sikres en vis kontakt til hjemmet og familien.

Til nr. 7

Det bør være folketingets forpligtelse at fastsætte minimumskrav til forsorgens standard.

Disse krav må kunne pålægges amterne som forpligtelse på samme måde, som der pålægges kommunerne pligter med hensyn til at opfylde folkeskolelovens krav.

Det bør ligeledes være folketingets ansvar at fastsætte minimumskrav med hensyn til dag- og døgninstitutioner for svært handicappede.

II. Forslag til lov om ændring af lov om social bistand med flere love

(Særforborgens udlægning m. v.)

Til § 1

Af et *mindretal* (Yvonne Herløv Andersen (CD) og Tove Jørgensen (DKP)):

1) Foran nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Personer med behov for særforborg modtager efter denne lov og efter de særlige love om

1) blinde og stærkt svagsynede samt

2) døve og tunghøre

behandling, undervisning, oplæring, beskæftigelse samt særlig pleje og bistand på statens dag- og døgninstitutioner eller tilsvarende stats- eller amsanerkendte institutioner eller i hjemmet. Et barn, der er åndssvagt, eller hvis tilstand ganske må sidestilles med åndssvaghed, har ret til undervisning, oplæring og beskæftigelse til det fyldte 21. år. Enhver person over 21 år, der er åndssvag, eller hvis tilstand ganske må ligestilles med åndssvaghed, har ret til vederlagsfrit at modtage oplæring og beskæftigelse.«

Af *socialministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

2) Nr. 1 affattes således:

»1. I § 14 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Anvendelse af sikrede og lukkede afdelinger, isolation, fiksering m. v. i institutioner beregnet til døgnophold for børn og unge og for voksne med vidtgående fysiske eller psykiske handicap må alene ske, når forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet. Socialministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne herfor.«

Af *mindretallet under nr. 1*:

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 2

3) I det foreslåede § 14, stk. 2, ændres »vidtgående« til: »vedvarende«.

Af et *mindretal* (Yvonne Herløv Andersen (CD)), tiltrådt af et *andet mindretal* (Ebba Strange (SF) og Tove Jørgensen (DKP)):